EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 24.6.2020.
COM(2020) 262 final

ANNEXES 1 to 2

PIELIKUMI

dokumentam

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

Turpmākā rīcība kādreizējā trešā pīlāra tiesību aktu kopuma saskaņošanai ar datu aizsardzības noteikumiem

I PIELIKUMS. Akti, kas ir pārskatīšanas darbības jomā, taču kuros nav vajadzīgi grozījumi

Akti, kas neietver īpašus datu aizsardzības noteikumus un tāpēc iepriekš spēkā esošie noteikumi nav jāsaglabā, proti, Tiesībaizsardzības direktīva tiem jau ir piemērojama (7 akti):

1. Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm[1];
2. Padomes 2003. gada 22. jūlija Pamatlēmums 2003/577/TI par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus[2];
3. Padomes 2005. gada 24. janvāra Kopējā nostāja 2005/69/TI par konkrētu datu apmaiņu ar Interpolu[3];
4. Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmums 2005/214/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām[4];
5. Padomes 2006. gada 6. oktobra Pamatlēmums 2006/783/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem[5];
6. Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmums 2008/947/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai[6];
7. Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmums 2008/909/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā[7].

Akti, kas ietver atsauci uz Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI, kas uzskatāma par atsauci uz Tiesībaizsardzības direktīvu, kā noteikts tās 59. panta 2. punktā, un neietver nekādus īpašu datu aizsardzības noteikumus (3 akti):

1. Padomes Pamatlēmums 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam[8];
2. Padomes Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā[9], un
3. Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/99/ES par Eiropas aizsardzības rīkojumu[10].

[1] OV L 190, 18.7.2002., 1.-20. lpp.
[2] OV L 196, 2.8.2003., 45.-55. lpp.
[3] OV L 27, 29.1.2005., 61.-62. lpp.
[4] OV L 76, 22.3.2005., 16.-30. lpp.
[5] OV L 328, 24.11.2006., 59.-78. lpp.
[6] OV L 337, 16.12.2008., 102.-122. lpp.
[7] OV L 327, 5.12.2008., 27.-46. lpp.
[8] OV L 294, 11.11.2009., 20.-40. lpp.
[9] OV L 328, 15.12.2009., 42.-47. lpp.
[10] OV L 338, 21.12.2011., 2.-18. lpp.

Akti, kuru grozījumi jau tiek izskatīti (2 akti):

1. Padomes Lēmums 2008/633/TI par izraudzīto dalībvalstu iestāžu un Eiropola piekļuvi Vīzu informācijas sistēmas (VIS) datiem konsultāciju nolūkos, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristu nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus[11], ko paredzēts atcelt saskaņā ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 767/2008, Regulu (EK) Nr. 810/2009, Regulu (ES) 2017/2226, Regulu (ES) 2016/399, Regulu XX/2018 [Sadarbspējas regula] un Lēmumu 2004/512/EK un atceļ Padomes Lēmumu 2008/633/TI[12];
2. Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm[13]; to paredzēts atcelt saskaņā ar Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, lai identificētu trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kurš uzturas nelikumīgi, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos (pārstrādāta redakcija)[14].

Starptautiski nolīgumi, kas ir ekskluzīvi saistoši dalībvalstīm vai Šengenas zonas valstīm, kurām ir pienākums transponēt Tiesībaizsardzības direktīvu savas valsts rīkojumos, ja uz personas datu apstrādi, ko kompetentās iestādes veic tiesībaizsardzības nolūkos saskaņā ar šādiem nolīgumiem, attiecina valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē Tiesībaizsardzības direktīvu (3 akti):

1. Konvencija, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību (Neapoles II Konvencija)[15];
2. Padomes 2000. gada 29. maija akts, ar ko izstrādā Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību[16];
3. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku, un Norvēģijas Karalisti par to, kā piemērot dažus 2000. gada 29. maija Konvencijas par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās un tās 2001. gada protokola noteikumus[17].

ES un ASV savstarpējās tiesiskās palīdzības nolīgums:

1. Nolīgums par savstarpējo juridisko palīdzību starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm[18].

---

11 OV L 218, 13.8.2008., 129.-136. lpp.
12 COM(2018) 302 *final*.
13 OV L 180, 29.6.2013., 31.-59. lpp.
14 COM/2016/0272 *final* - 2016/0132 (COD).
15 OV C 24, 23.1.1998., 2.-22. lpp.
16 OV C 197, 12.7.2000., 1.-2. lpp.
17 OV L 26, 29.1.2004., 3.-9. lpp.
18 OV L 181, 19.7.2003., 34.-42. lpp.

II PIELIKUMS. Akti, kuros vajadzīgi grozījumi

1. Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/465/TI par kopējām izmeklēšanas grupām[19].
2. Padomes 2005. gada 20. septembra Lēmums 2005/671/TI par informācijas apmaiņu un sadarbību attiecībā uz teroristu nodarījumiem[20];
3. Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmums 2006/960/TI par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu[21];
4. Padomes 2007. gada 6. decembra Lēmums 2007/845/TI attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā, kas liek dalībvalstīm izveidot līdzekļu atguves dienestu un nodrošināt satvaru datu apmaiņai starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem[22];
5. Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību,[23] un Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmums 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību[24];
6. Padomes 2009. gada 30. novembra Lēmums 2009/917/TI par informācijas tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām[25];
7. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās[26];
8. Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīva 2014/41/ES par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās[27];
9. Eiropas Parlamenta un Padomes 2015.gada 11.marta Direktīva 2015/413, ar ko veicina pārrobežu apmaiņu ar informāciju par ceļu satiksmes drošības noteikumu pārkāpumiem[28];
10. Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīva (ES) 2016/681 par pasažieru datu reģistra (PDR) datu izmantošanu teroristu nodarījumu un smagu noziegumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai un saukšanai pie atbildības par tiem[29].

---

19 OV L 162, 20.6.2002., 1.-3. lpp.
20 OV L 253, 29.9.2005., 22.-24. lpp.
21 OV L 386, 29.12.2006., 89.-100. lpp.
22 OV L 332, 18.12.2007., 103.-105. lpp.
23 OV L 210, 6.8.2008., 1.-11. lpp.
24 OV L 210, 6.8.2008., 12.-72. lpp.
25 OV L 323, 10.12.2009., 20.-30. lpp.
26 OV L 39, 12.2.2010., 20.-35. lpp.
27 OV L 130, 1.5.2014., 1.-36. lpp.
28 OV L 68, 13.3.2015., 9.-25. lpp.
29 OV L 119, 4.5.2016., 132.-149. lpp.